

Oponentský posudek k bakalářské práci Šimona Štefanidese

Název: Herecké zkoušky v současném českém filmu

Hodnocení: B

Otázka k obhajobě:

1. V práci se věnujete procesům herecké zkoušky podle přístupu Judith Weston. Dokázal byste hlouběji objasnit její teoretický přístup k této problematice?

Posudek:

Šimon Štefanides se ve své bakalářské práci věnuje nesnadnému tématu, a sice využívání hereckých zkoušek českými filmovými režiséry. Práce je rozdělena na celkem čtyři části. Jedná se o úvod, teoretickou část, praktickou část (rozhovory s režiséry) a konečný závěr. Zatímco v úvodu autor práce objasňuje osobní motivace, které ho vedly k volbě právě tohoto tématu, ve zbylých částech se pokouší o teoretické ukotvení odborných termínů z oblasti hereckého zkoušení a také správných postupů. Následně se výčtově věnuje výběru režisérů a jejich přístupům k hereckým zkouškám. Závěr práce pak text uzavírá souhrnem předchozích kapitol zejména pak třetí části.

Z metodologického hlediska považuji za zásadní nedostatek práce zejména absenci kapitoly, která by se věnovala vyhodnocení použité odborné literatury. Ačkoliv ji autor zmiňuje v úvodu své práce, chybí zde kritické hledisko, osobní náhled či zdůvodnění, proč došlo k volbě právě těchto teoretických východisek a nikoliv jiných. V teoretickém textu, který je navázán hned za úvod, je tato absence výrazně patrná a domnívám se, že pro potenciální čtenáře může představovat nemalé úskalí.

Samotná teoretická část s názvem *Herecké zkoušky* na druhou stranu zdařile vymezuje nejen termíny, ale i způsoby, jak mohou herecké zkoušky probíhat. V této části kladně hodnotím podkapitoly věnované pohledu producenta a zároveň režiséra. Zdařile probíhá i následné vymezení procesů zkoušení podle Judith Weston, ovšem zde znovu narážíme na výše zmíněný nedostatek, kterým je absence zhodnocení literatury či detailní vysvětlení teoretických východisek. Autor sice jasně vytyčuje

zásadní body, o kterých hovoří Weston, postrádám zde však osobní vyjádření autora k tomuto výčtu. Čímž se dostávám k dalšímu úskalí, jež je patrné v části věnované samotným režisérům.

Třetí část práce nazvaná *Herecké zkoušky v současném českém filmu* poukazuje na autorovu schopnost získat k dané problematice obdivuhodný počet výpovědí konkrétních režisérských osobností. Otázka chronologického seřazení všech režisérů je v textu jasně dána hned na počátku. Režiséři jsou řazeni podle abecedy, nikoliv podle pohlaví, věku, úspěšnosti, atd. Autor se tak vyhýbá zavádějícímu kategorizování. Jednotlivá vyjádření tvůrců jsou pak bohužel koncepčně téměř totožná a v podstatě velmi stručná. Celé části by možná více prospělo, kdyby byli jednotliví režiséři tříděni podle samotného přístupu k hereckým zkouškám, čímž by zároveň vznikl ucelený přehled.

Jak Štefanides předesílá v úvodní části, nechává zhodnocení na potenciálních čtenářích. Nutno však podotknout, že celý text by značně obohatilo a povzneslo na vyšší úroveň zapracování analytické a kritické části, ve které by měl autor příležitost se k jednotlivým stanoviskům všech režisérů hlouběji vyjádřit. Na škodu by nebyla ani důsledná komparace. Podobně jako v případě absence vyhodnocení literatury považuji toto opomenutí za druhý výrazný nedostatek práce. Na druhou stranu oceňuji snahu, s jakou bylo k tématu přistupováno. Na poměry bakalářské práce se jedná o poměrně zdařilý text, který je srozumitelně napsaný, má jasně stanovený cíl a funkční strukturaci jednotlivých částí. Z tohoto důvodu, i přes zmíněné nedostatky, práci doporučuji k obhajobě.

Mgr. Kristýna Michaličková